

Ige: KÉSŐBB

Kedves Ballagó Diákok!

A napokban megkérdeztem tőletek, hogy miről szeretnétek, ha ez a mai igehirdetés szólna? Két dolgot mondtatok: Az ige legyen az, amit a tablóra is felírtatok, ez volt az első kérésetek. Valaki pedig még azt kérte, hogy legyen az igehirdetésben vicc.

Azt hiszem a mögöttünk hagyott tanév emlékére megérdemlitek, hogy teljesítsem kéréseteket.

Péld. 19,21 „**Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az ÚR tanácsa valósul meg.**”

Ezt a mondatot szerintem nagyon jól ismeritek, hiszen nemcsak a tablótokon olvasható, hanem a tante-rem falán is ott van nagybetűkkel. De, ha esetleg nem lenne mégsem annyira ismerős, arra az esetre mondom, hogy rajtam kívül ma még többen is idézni fogják. Így a ballagási istentisztelet végére egészen biztosan tudni fogjátok. **Egyébként is csak azt engedjük ki a templomból, aki szó szerint elmondja majd a presbitereknek ezt az aranymondást.**

Szóval, már napok óta a tanácsokon gondolkodom, hogy milyen jó tanácsot tudnék még adni nektek. És azon a sokféle szándékon, ami a szívetekben van. Mert bizony mi felnőttek nagyon szeretünk tanácsot adni, különösen a kiskorúaknak. És mi felnőttek bizony sokszor bosszankodunk, ha tanácsainkat nem fogadjátok meg. Agatha Christie, a híres krimi író mondta: „*A jó tanácsot majdnem mindig figyelmen kívül hagyják, de ez nem ok arra, hogy ne adjuk.*” Ezért a felnőttek továbbra is fáradhatatlanul adják nektek jobbnál jobb tanácsait. Van, aki megfogadja, van, pedig nem.

A ti szívetekben pedig sokféle szándék és elhatározás van, hogy mit akartok csinálni, ha vége lesz az ünnepségnek. És csak remélni tudom, hogy ott van az a szándék is, hogy időről időre eljöttök ide a gyülekezetbe, mert tudjátok, hogy számítunk rátok és szeretünk benneteket.

Talán ismerős a történet, amikor Kohn elmegy a Rabbihoz - *Rabbi, pusztulnak a libáim, Mit tegyek? Fiam legeltess kicsit odébb. Később visszamegy Kohn, és újra panaszkodik. Rabbi. Még mindig pusztulnak a libák. Adj tanácsot, mit tegyek? Gyermezem. Mától legeltess késő délután. Ez így megy tovább heteken át.*

A rabbi tanácsot ad, a libák pusztulnak. Végül Kohn már nem jön többet a rabbihoz. Majd jönnek az ünnepek, és a rabbi meglátja Kohnt és szól neki: Kohn fiam elmaradtál, miért nem jössz? Rabbi – válaszolja Kohn – elpusztult minden libám! Ejnye, de kár fiam, pedig lett volna még egy-két jó tanácsom.

Vagy egy másik történet a jó tanácsokról: - *Doktor úr, komoly gondom van. Nem tudok aludni, egész éjjel fel-alá járkálok a szobában. Tud valami tanácsot adni?*

- *Hogyne! Lefekvés előtt szórja tele a padlót rajzszöggel!*

Az emberi tanácsok és az emberi szándékok általában nagyon bölcsék és nagyon nemesek, mégis gyakran baj és nehézség származik belőle. Ezt látjátok ti is, látjuk mi is. Máskor pedig egymásnak teljesen elmentmondó tanácsokat kaptok szülőktől, rokonoktól, tanároktól. Ember legyen a talpán, aki jól tud dönteni ilyenkor.

Akik most veletek együtt örülünk a ballagásotoknak, többségében már voltunk 14 évesek. Átéltük ezt a korszakot, amiben ti most ballagó nyolcadikosként benne vagytok. Mi is szívesebben jártuk a saját utunkat, szívesebben hallgattunk a haverok és a barátnők véleményére. De azért sokszor végig kellett hallgatnunk tanáraink és szüleink tanácsait, amelyekkel mindig bőségesen elláttak annak idején minket is.

Vizont azt is sokszor átéltük, hogy amikor saját fejünk után mentünk, akkor is értek nagy csalódások és kudarcok. Pedig éppen a kudarcokat akartuk elkerülni.

Akkor mi a megoldás?! Hogyan élhettek sikeres életet? – teszitek fel a kérdést. Egy istenfélő ember mondta sok száz évvel ezelőtt: „**Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az ÚR tanácsa valósul meg.**”

Nagyon fontos dolgot ismert fel ez az ember: szándékaink nagyon gyakran meghiúsulnak és kudarcot vallunk. Sikereink nem teljesek, és ritkán van felhőtlen örömünk és boldogságunk. Inkább mindig elégedetlenséget érzünk. Vizont, ha Isten tanácsa szerint éljük az életünket, akkor nem ütközünk legyőzhetetlen akadályokba, akkor megnyílnak előttünk az ajtók. Akkor szerencsés lesz az életünk.

Más szavakkal elmondva ez azt jelenti: ha sikeres akarsz lenni az életben, fogadd meg, amit Isten tanácsol neked.

Van egy különös történet a Bibliában Dávid uralkodásának végéről. Dávid király ellen fellázadt az egyik fia, Absolon, és meg akarta dönteni apja uralmát, hogy király lehessen. Absolonnak volt egy rendkívül éles eszű tanácsadója. Amit az az ember tanácsolt, az mind bejött. Szerintem, ha ma élne, akkor mindig neki lenne ötös találata a lottón, annyira tudta, hogy mikor mit kell tenni, hogy sikeres legyen valaki. A Biblia így fogalmaz: 2Sám. 16,23 *Abban az időben olyannak tartották Ahitófel tanácsát, amit adott, mintha Isten szavát kérdezték volna meg. Ilyennek tartotta Ahitófel minden tanácsát Dávid is, Absolon is.*

Azonban ez a tanácsadó a lázadó Absolont segítette, Dávid király ellenségét. Így természetesen Dávid azt érezte, hogy vesztesre áll az ügye, sőt még az élete is veszélyben forgott. De volt egy bölcs barátja Dávidnak, akit a lázadó Absolon megkérdezett, és ő szándékosan olyan tanácsot adott Absolonnak, ami Dávidot segítette.

A történet úgy végződik, hogy a lázadó Absolon azt a tanácsot fogadja meg, ami végül a veszét okozza, így Dávid visszakerült az ország élére, és megszilárdította a királyságát.

A történetből kiderül az, hogy ez nem a véletlenül múlt, hanem ez volt Isten akarata. Meg akarta menteni Dávidot, ezért a lázadó Absolon a rossz tanácsra hallgatott, és elbukott.

Kedves fiatal barátaim! Ti is biztosan szeretnétek sikeres életet élni. Szeretnétek, ha mindazok a dolgok valóra válhatnának, amire vágytok, vagy amit szándékoztok tenni az életben. Sokféle szándék van a ti szívetekben is, de **ne felejtsetek el soha, hogy csak az Úr tanácsa valósul meg.** Gondoljatok mindig arra, hogy megkérdezzétek szándékaitokról, vágyaitokról, hogy mi Istennek a véleménye.

Mert Isten nem akar nektek rosszat. Sőt, mivel szeret benneteket, **a legjobbat akarja nektek.** De ezt a legjobbat nem fogja rátok erőltetni. Kérni kell Tőle, hogy mutassa meg nektek. Kérni kell, hogy mondja el nektek, hogy megismerhessétek az ő tanácsát és akaratát a Szentlélek segítségével.

A 119. Zsoltár szavait szeretném idézni:

Zsolt. 119,4-8

„Te megparancsoltad, hogy utasításaidat pontosan megtartsák. Bárcsak állhatatosan járhatnék utadon, megtartván rendelkezéseidet! Akkor nem vallanék szégyent, ha figyelnék minden parancsolatodra. Tiszta szívből adok hálát neked, tanulva igazságos döntéseidet. Megtartom rendelkezéseidet, ne hagyj el engem soha!” Ezt kérjük most együtt imádságban. Ámen.

Loment Péter lelkész